

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térletéért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

A biztosítási mozgó ügynökökről.

A biztosító társaságok igazgatóinak nem rég tartott értekezlete elhatározta, hogy megszünteti a biztosítási mozgó ügynökök intézményét. E határozat nem képez új dolgot, mert néhány év előtt hasonló értelmű megállapodás jött létre a biztosító társaságok között, a nélkül, hogy annak érvényt szereztek volna. És tartunk tőle, hogy most sem lesz különben. Valahányszor még biztosító társaságok üzleti ügyekben közös elhatározásra jutottak, mindig akadt egy-egy malcontents, a mely érdekeiket nem volt hajlandó alárendelni a közérdeknek, magára nézve nem ismerte kötelezőnek a megállapodást és ezen aztán rendszerint hajótörést szenvedett a dicséretes törekvés. Mindenkor az volt a hiba, hogy a társaságok tanácskozásai eredményére nézve nem állapították meg a sanctiót, a mindenkire való kötelezettséget. És a mennyiben erről nem fognak gondoskodni most sem, eleve megmondhatjuk, hogy a mozgó ügynöki intézmény érvényben fog maradni jövőben is, a biztosítási ügy nagy kárára.

Az üzletszerzésnek az a módja, a mely mozgó ügynökök által gyakoroltatik, sem nem tisztességes, sem nem hasznos. Ez iránt nem forog fenn nézetkülönbség. Azok az elemek, a melyekből a biztosító társaságok mozgó ügynökei rekrutálódnak, olyan egyének, a kik minden áron üzletet akarnak csinálni és ebbeli törekvésükben nem válogatják meg az eszközöket. Már pedig, hiába akarná valaki tagadni, az üzletnek is van ethikai oldala, a melyet, ha figyelmen kívül hagyunk, ez mindenkor megboszulja magát. Így van ez a biztosításnál is. A mozgó ügynök, a kinek eredményét az általa szerzett biztosítási ügyletek értéköszege szabja meg, önfentartása érdekében arra van utalva, hogy minél több és minél nagyobb összegre szóló biztosításo-

kat szerezzen azon társaságnak, a mely számára dolgozik. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy alkalmazni fogja a fortélynak minden kigondolható módját, hogy célját elérje. Tennie kell ezt annál inkább, mert az általa képviselt társaság nem egyedül áll a vásáron. Minden társaság tart mozgó ügynököket, kik közül az mutat föl legtöbb eredményt, a ki legügyesebben, legfurfangosabban csinálja a dolgát. Hogy a tisztességesnek itt alig van helye, az könnyen belátható. A mozgó ügynök nem elégszik meg azzal, hogy a saját társasága által nyújtott előnyöket színezi ki, hanem feladatának tartja, hogy becsmérleje a versenyző társaságokat; hogy minél nagyobb üzletet kössön, maga csábít a tulbiztosításra; hogy minél kényelmesebb színben tüntesse fel a biztosítást, hitelez és oly okmányokat írat alá a féllel, amelyeknek jelentőségéről ennek fogalma sincs.

Ezen eljárásnak aztán mi a következménye? Az, hogy a néphez a biztosító társaságok iránti bizalom helyett tért foglal a bizalmatlanság, hogy a biztosítás üdvös eszméjének kívánatos terjedése megakasztatik épp azon néposztályban, a melynek arra leginkább van szüksége.

Mert a közönség azt az ügynököt, a ki nálá valamely biztosító társaság nevében beköpogtat, a társaság képviselőjének tartja a szó jogi értelmében, holott tényleg az ügynöknek és különösen a mozgó ügynököknek szerepe a biztosítási ügylet körül igen alárendelt természetű. Mindaz a mit a fél az ügynökkel megbeszél, tárgyal és megállapít, nem egyéb, mint bevezetése egy ügyletnek, a mely nem a fél és az ügynök, hanem a fél és a biztosító társaság között jön létre. Hiszen köztudomású, hogy az ügynök működése nem terjed tovább, mint hogy kieszközli, mikép a biztosítani kívánó fél aláírja az ajánlatot. Ezzel

az ügylet még nem jött létre. Megkötötté az ügylet csak akkor válik, ha a biztosító társaság az ajánlatot elfogadta, szabadságában állván azt vissza is utasítani. Jogilag így áll a dolog. Csakhogy a nagy közönség ezt nem fontolja meg. Azt hiszi, hogy a mozgó ügynök is a társaság nevében beszél, ígéretei a társaság ígéretei és ez okból, ha az ügylet más körülmények között jön létre, mint a hogy azt az ügynök előadta, nem ezt, hanem a társaságot okozza. Innen a sok félreértés, a sok recrimináció, a sok porlekedés és a biztosító társaságok rénomméjának fogyatkozása.

Valóban ideje lesz már, hogy megszűnjene a visszasságok, hogy a biztosító társaságok tudatára jussanak annak, hogy maguk alatt vágják a fát, ha tovább is eltérnek az üzletszerzésnek azt a módját, a melynek eszköze a furfang, a hazugság és a rágalom. Ha a biztosítást közvetítő egyén az lesz, a minek lennie kellene, valamely társaság tényleges meghatalmazottja, akkor a közönség bizalma a biztosítási intézmény iránt meg fog erősödni, ez pedig garantíáját képezi az üzlet javulásának és fellendülésének.

A fegyvergyár. A felszámolás alatt levő magyar fegyver- és löszergyár ügyét vette mult pénteken a képviselőház tárgyalás alá. A pénzügyi bizottság előadójaként Andrassy Gyula gróf ismertette a honvédelmi miniszter jelentését a fegyvergyár ügyéről. A nyilvánosságra jutott adatokból világosan kitűnik, hogy a fegyvergyár bukásának a gyár munkaképtelensége volt az oka s a honvédelmi miniszternek a gyár működésére mi befolyása sem volt. Parlamenti vizsgáló bizottság kiküldése egyáltalán fölösleges. Az ellenzék részéről emelt vádak az egyen, mint a következő ülésen csattanósan vágta vissza a honvédelmi miniszter, kifejtve, hogy a fegyvergyár önmaga okozta bukását.

A „Szekelyföld“ tárczája.

A nők védelme.

(A kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület által december 6-án rendezett fillérestélyen felolvasta Dobay János.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mondhattam volna én is, mint egyik elődöm: „Tisztelt Fillérestély“, de nincs jussom a mások által feltalált újdonságokat használni. Azért tehát megmaradtam a kevésbé szellemes régi megszólítás mellett. Azonban ki kell jelentenem, hogy csupán ebben az egyben maradok a régi, minden egyébben egészen új leszek. Hajdan én is a féllelmetes felolvasók közé tartoztam, kik egyetlen feladatot ismertek: csipkedni a nőket, s mikor valaki méltóságteljesen helyet foglalt ezen asztalnál, egész biztosra vehettük, hogy a nők ellen fog beszélni. A nőegyesület fillérestélyein idők folytán egy bizonyos nő szapuló tónus honosodott meg, mely kevés kivétellel minden felolvasásban egyaránt feltalálható volt; s hogy ez így történt, abban nekem is — megvallom — nem kis részem volt. Míg legény ember voltam s a nők előtt számítottam valamit, szerettem őket csipkedni, s most, mióta nem számítok, a világért sem merném őket bántani. Azért, tisztelt hölgyeim, egész bátran nyissák meg picziny rózsás füleiket

az én felolvasásomnak, mert abban ugyan egyetlen tétel sem leendő, mely a teremtsé koronáját, a nőt sértené.

Hallgatója voltam évek során azon felolvasásoknak, mik egytől egyig a női gyengeségeket ostromolták, s mindig vártam, hogy akad egy tűzről pattant szellemes hölgyecske, ki alaposan megfésüli a férfiakat s egyszer semmikorra elégtételt vesz a jó és rossz élczekért, miket rájuk gyártotunk, de hiában vártam. Elhatároztam tehát, hogy ezuttal fogadtatlan prókátor leszek s elégtételt szolgáltatok önöknek, tisztelt hölgyeim. Elő tehát, ti jámbor férfiak, most rólatok fog zengeni az ének. Különösen rólatok, jámbor férfiek, mert rólatok régtől fogva erősen pikkeltem van.

Hogy minél hamarabb érintsük a dolgot, kezdjük a házasságnál. A házasság által a nők fellépnek, az urak meg lelépnek, vagyis más szóval a nők ekkor kezdenek igazán szerepelni, míg ellenben a férfiak félrevonulnak s pihennek babéraikon. Egy bájos fiatal asszonyka sohasem hagyja magát, érvényesíti jogait: multságokba, bálókba jár, míg a modern férj nem bánja, ha sohasem hall is bálról. És ennek van is értelme, mert egy szép asszony a legkapósabb valami, míg egy férj, bármily szép legyen, nem sokat számít. Ha egy szép asszonyt hódolók környeznek, az csak dicsőség neki, míg ellenben ha egy férj kezd

ndvarolni, az már bűnös, de hibás az is, a ki elfogadja. Ha egy kiken-fent haju nőtlen ur kolosszális ürességekkel traktálja a hölgyeket, arról azt szokták mondani: kedves, művelt ember; míg ha egy férj bármily szellemesen udvarol is, kész a czim: „a vén kujon még most is...“ Ha a feleség tánczol, az csak természetes dolog; de ha egy férj teszi ezt, bizony azt mondják rá: „Elment szegénynek az esze.“ Vidám társaság szép asszonyok nélkül alig képzelhető; a férj uram azonban itt mindig az ötödik kerék.

Legény ember koromban roppant sok gyönyörűségemre volt a bálterem előszobájában knjtorogni s vizsgálgatni az érkező vendégeket, s alig tudtam volna valami mizerábilisabb alakot képzelni, mint egy jól szoktatott férj, ki nejét bálba kíséri. Elöl halad az asszonyka ragyogó báliszben, utána a férj hivatalos komoly ábrázattal, erősen vigyázva, nehogy valamiképpen a hosszú uszályt letpodja. A férj kötetmei közé tartozik a jegyváltás, a nagyobb és kisebb kendők, téli ruhák elhelyezése, a ruhátári jegyek gondos megőrzése, a kocsiiban összegyűrődött csipkék kiigazítása s általában szorgos megfigyelése annak, hogy a feleség toalettjében hiba ne essék. És ezt cselekszi a jámbor férj egy mélyen érzett kötelesség lelkiismeretes pontosságával, s aztán mikor minden

Az erdélyrészi birtokrendezés. Az erdélyrészi képviselők második értekezletén befejezték ama kérdések előzetes megvitatását, melyeket az igazságügyminiszter által az erdélyi birtokrendezési eljárás reformja ügyében összehívott ünketen megvitatni szándékoznak. Az értekezlet tagjainak nézete főleg a következőkben összpontosult:

Az 1880. é. 45. tcz. 14. §-ának ama rendelkezése, mely szerint működő mérnökökül csak e részben minősítéssel bíró mérnökök alkalmazhatók, nemkülönben az 1880. évi 2417. számú igazságügyi rendelet, mely két évi gyakorlatot és alakszerű vizsgálatot kíván, fentartandó. A hitelesítő mérnöki intézményre nézve óhajtandó, hogy az idézett tcz. 47. §-ának az az intézkedése, hogy a hitelesítő mérnökök működő mérnöki teendőket ne vállalhassanak, foganatosíttatván, 6—8 hitelesítő mérnök, a mennyi a teendőket elvégezni képes, mint államilag díjazott tisztviselő alkalmaztassék, minek következtében egyúttal a hitelesítő mérnök oly felügyelő és ellenőrző organummá volna tehető, mely a működő mérnökök munkálatainak helyességét már előlegesen is biztosíthatná; a hitelesítő mérnök rendszeresítendő fizetésén kívül működése tartamára mérsékelt napi díjban volna részesítendő; a rendszeresített fizetés a birtokrendezési alapok bizonyos százalékainak e célra leendő fordításával volna fedezhető. Az 1891-re előirányzott 50,000 frt visszatérítendő birtokrendezési állami előleg, ha az előlegzés, a mint kilátásba helyeztetett, még két éven át folytatattatik, az ez idő szerinti rendelkezésre álló adatok alapján egyelőre elegendőnek mutatkozik. Ami az előleg engedélyezésének módzatait illeti, az értekezlet abban a véleményben van, hogy az előleg minden ezután folyamatba teendő tagosítási ügyre nézve engedélyeztessék, a jelenleg folyamatban levőkre nézve pedig abban az esetben, ha az ügy továbbfejlesztését a költséghiány akadályozza és az illető kirtörvényszék ez irányban előterjesztést tesz. Továbbá az értekezlet egyhangulag óhajítja, hogy az állandó kataszter az erdélyi részekben mielőbb foganatosíttassék. A tagosításból származó gazdasági előnyök biztosítása végett szükségesnek tartaná az értekezlet, miszerint az eljáró bírák oda-hassanak, hogy a kisebb birtokokok illetményei is lehetőleg csekély számú tagokhoz szakkittassanak ki. Végül az értekezlet hangsúlyozza, hogy tanácskozásai csakis eszmecserre jellegével bírnak s ennél fogva megállapodásait kötelező határozatoknak tekinteni egyáltalán nincsen szándékában.

Egyesületi élet.

A kézdívásárhelyi „Stephanie“ menedékház közgyűlése.

Kézdí-Vásárhely, 1890. decz. 8.

A munkaképtelen szegény öregek ápolására hivatott kézdívásárhelyi „Stephanie“ menedékház intéző s fentartó egyesületének rég nem volt olyan nagy közgyűlése, mint az, a mely tegnap tartatott meg az elnök Szentkereszty Stepha-

nie Bároné Urhölgy szeretetre s tiszteletre gerjesztő elnöksége alatt. A köztűgy lelkes, buzgó munkái rég nem jöttek olyan szép számban gyűlésre, mint tegnap. Épen ezért örömmel közöljük az alábbi tudósítást az érdekes közgyűlésről.

Délután 2 órakor vette kezdetét a közgyűlés Báro Szentkereszty Stephanie urhölgy fenkölt szellemű megnyitó beszédével, melyet a közgyűlés hatalmas éljenzéssel fogadott s nemcsak jegyzőkönyvre írni, de hírlapilag is nyilvánosan közzétenni határozott.

Az elnöki megnyitót Erdélyi Károlynak, az intézet fáradhatatlan tevékenységű titkáranak igazán szép irályllyal irt s gyönyörűnél gyönyörűbb hasonlatokban dus titkári jelentése követte azzal a ritka hatással, milyenre rég nem emlékszünk. Hosszas éljenzés jutalmazta a derék, munkásságáért megfizethetetlen tisztviselő mindenben hű és igazságos jelentését, a mely szintén a lapokban közlendőnek határozatott.

A titkári jelentésre Vajna Karoly adta elő a vagyonkezelő bizottság jelentését, a mely szerint az intézet vagyona 1889. december végén a 11 ezer frtot jóval meghaladta. Ez évben is sokat tett a derék bizottság az intézet részben zavaros pénzügyi helyzetének tisztázása érdekében, a melylyel már annyira haladt, hogy négy ügy kivételével minden kétes elhelyezmény kellően biztosítva, részben már pénzárón van.

Közgyűlés meggyőződés, a bizottság nagyértékű munkásságáról, melyet a vagyoni állapot helyrehozása érdekében olyan önzetlenül hozott meg: meleg, hálás köszönetet nyilvánítt a bizottság összes tagjainak. E jelentéssel kapcsolatosan előterjesztetvén a vagyonkezelő bizottság nagybuzgalmu, lankadhatlan működést tanúsított elnöke: Dr. Pethő Józsefnek ez állásáról egészségi okból történt lemondása, közgyűlés mély háláját fejezte ki az áldozatkész munkásságért, melyet éveken keresztül tanúsított az intézettel szemben s azt tudomására hozni elnök és titkár megbizattak. Egyben szintén meleg köszönetet mondott a közgyűlés Benkő Gyula takarékpénztári könyvvezetőnek is, a ki az intézet fennállása óta vezetett pénztárnaplók összes tételit szíves volt elkönyvelni.

Ezután a számvizsgáló bizottság jelentése alapján megadatott a fölmentvény K. Csizsár József ideiglenes pénztárosnak méltó és hálás elismerés mellett.

Tóth Géza, az intézet buzgó pénztárosa korai halála fölött mély részvétét fejezte ki a közgyűlés s özvegyéhez részvétiratot intéz.

Majd a leltározó bizottság jelentése után fölolvastattott a belügyminiszternek leirata, a mely

Milyen alázatos, tisztességtudó s szolgálatkész a férj nyilvános helyen, ép oly zsarnok otthon.

Egész biztosan állíthatom önöknek, hogy egy férjnél képmutatás farizeus nincs e földön. Eltelve göggel és önzéssel, azt képzei, hogy a családban csak egy akarat lehet: az övé. A szegény asszony csak nem győzi kedvét keresni; ha gyöngéd, ez mindjárt gyanus, valami lappang alatta; ha közönyös, ez azt jelenti, hogy mást szeret; ha gonddal öltözködik, másért teszi, ha nem teszi, elhanyagolja magát. Oh, ti szegény bájos asszonykák, mennyit kell nektek szenvednetek attól az utálatos házi dorombtól, mit férjnek neveznek! Pedig a mit ti tesztek, az mind csak helyes és böcs dolog! Hogy szerettek mulatni, tánczolni, az csak természetes dolog. Dehogy igaz a mogorva férfi morfondirozása, hogy legjobb otthon s hogy a ki az édes családi kört, azt a puha, meleg fészket szereti, nem kívánczik multságokba; viláért sem igaz, csupa önző beszéd! Hát, uram isten, miből kerülne ki az a meleg téli kabátocska a szegény gyermekeknek, ha érzékeny szívű hölgyeink nem tánczólnának e célra! Az igaz, hogy minden egyes darab ilyen ruhához egy-egy családi perpatvar van fűzve; de végre is az ördög vigye a családi örök békét, csakhogy a szegény gyermekek ne fázalnak!

Máskor az asszonykának jótékony gyűlésbe kell mennie. A cél nagy, sőt fenséges: a házi szegényeknek kell karácsonyi ajándékokat adni.

szerint a Gróf Karácsonyi Guidó-féle alaptól 1000 frt alaptvány engedélyeztetett s a melynek megszerzése főként elnök Báronének köszönhető. Természetes, hogy méltó hálával fogadtattott ez öröndetes előterjesztés, melyet Elnök Bároné azon másik előterjesztése követett, hogy Király Ő Felsége legmagasabb szignatúráját kegyeskedett adni arra, hogy a menház az államsorsjáték egyik húzása alkalmával egy bizonyos részben részesedjék. Közgyűlés, tudva, hogy a sikerből az oroszlaúréssz az intézet jövőjéért élő-haló Elnök Bároné, viharos éljenzésben tört ki s legmelegebb háláját jegyzőkönyvileg örökitette meg.

A vagyonkezelő bizottságban üresedésben levő két helyre Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd és M. Székely János igazgató választattak meg; nyomban rá M. Székely János az intézet pénztárosává is megválasztott. Két derék köztűgyi munkást ért e kitüntető bizalom e választások által, melyhez úgy az intézetnek, mint a megválasztottaknak csak gratulálni lehet.

Végül a jegyzőkönyv hitelesítésére Fejér Károly járásbíró és Székely Jánosné kiküldetvén, Elnök Bároné bezárta a közgyűlést, hogy nyomban reá megnyissa az árvaházi közgyűlést.

Erről jövő számunkban.

Elnöki megnyitó.

az „Erzsébet“ árvaház decz. 7-én tartott közgyűlésén.

Tisztelt Közgyűlés!

Ha Isten velünk, ki ellenünk?! Ezen renditelen hit igazságával kezdettem meg ezelőt 18 évvel az árvaház eszméjét. Hogy a Mindenhatóban helyezett bizalmam mennyire lett ez idő alatt megjutalmazva és az árvaház miként ennyire fejlesztve, vessünk a végett egy futó pillantást a multra, hadd kölcsönözzön ez mindnyájunknak újabb munkakedvet és gerjessze a nemes ügy iránti tevékenységre a közönyösöket. Megkezdettük tehát az árvaház eszméjét egy krajczár nélkül, de azon erős meggyőződéssel, hogy Isten áldása fogja fáradhatlan, nemes törekvésünket kísérni. Az első gyűlés felkeltette a valódi érdeklődést s mindnyájan a legnagyobb ügybuzgósággal keltek a gyűjtésbeni versenyre s azonkívül felhasználtak minden alkalmat a végre, hogy az árvaházat, ha kicsinyben is, meg lehessen mielőbb nyitni. Mire a jó Isten egy év alatt meg is segített. Egy kis bérházban 6 árvával kezdtük meg az árvaházat, de oly csekély tőkével, hogy kénytelenek voltunk annak gyarapíthatására újból koptatni a jó szíveknél, a kik az árvák évi ruházását és élelmzését elvállalni sziveskedtek. Nem hagyhatom itten említés nélkül, miszerint a város hölgykoszoruja és polgársága az árvaházat kezeltése óta a legelismérésreméltóbb anyagi és erkölcsi támogatásban részesítette.

Mihelyt eléggé biztosítva éreztük árvaházunk fentarthatását, folyamodtunk és szerencsések vol-

A kinek szíve van, oda el kell mennie! A mogorva férj ellenvetése már kész: hogy a kinek gyermekei vannak, annak nem szabad övéi rovására másokat boldogítani, s hogy első a család jólléte stb. No, kérem, hát hallottak ennél bolondabb beszédet? Hát a nő azért megy férjhez, hogy süs-ön, főzzön, varrjon, s hogy ne teljesítse azon magasztos kötelességeket, miket szánakozó szíve előir! No persze! A vén medve, már t. i. a férj, hadd őrizze a házat; a gyermekek hadd sirjanak, fejlődik a tudójuk. Ha a feleség is oly szívtelen lenne, mint a férj, a házi szegények bus karácsonyi napokat látnának!

De ezeknél még sokkal nevétségebb a férjek magartása a toalett-kérdésekben. A modern férj, ki nagy csizmában jár, hetenkint csak egyszerű botváltkozik, egy rend ruhában eljár 1 évig s egyáltalában nem törődik a külsőségekkel, sehogy sem tud telemelkedni azon magaslatra, hogy belássa, hogy egy nőnek ha van 15 darab szép ruhája, egy 16 dikát készíttessen csupán azért, mivel a közönség mind a 15-öt ismeri. Már ez, kérem, a férji rövidesség koronája! Én azt hiszem, tisztelt hallgatóim, sőt erősen meg vagyok győződve, hogy egy férj nem 15, de 15 ezer áldozatot is hozhat, ha csak némileg is méltányos akar lenni nejéhez, eme kedves lányhoz, ki életét megédísíti. Ha a feleség szép, ragyogó, divatos, ez mindenesetre dicsőség s ebből a dicsőségből jut a férjnek is, s ezért a férjnek hálásnak kell lennie s bármily áron is segitenie kell nejét annak elérésére. Én így fogom

tunk meg is nyerni azon rendkívüli kitüntetés, hogy Erzsébet királynő Ő Felsége annak legmagasabb védnökségét kegyesen elvállalni méltóztatt. Önként következett, hogy mindnyájan alattvalói hűségünk és ragaszkodásunk jeléül kétszeresen kötelezve éreztük magunkat, az árvaházat hova-tovább mind inkább érdemesíteni nagy nevére. A mint évről évre növekedett az árvák létszáma, mind inkább éreztük szükségét, az árvaházat nevelő intézeté átalakítani. Egyfelől azért, mert az árvák nevelésénél főcélul tűztük ki, őket munkás, hasznos tagokká képezni és korán minden házi s gazdasági teendőkre szoktatni, a mire az időt jobban be lehetett osztani és erre többet szakítani, a rendes tanórákon kívül, mint ha iskolába jártak volna fel. Másfelől azon kiskoruk óta elhagyatott és teljesen elhagyott gyermekeknek szükséges, hogy mindig szem előtt lévén, őket kétszeresen gond és figyelem által számtalan hibájuktól leszoktatni lehessen.

Nagy elismeréssel és hálával adózunk az árvaháznak nevelőintézeté való átalakításánál Háromszék megye nemesen érző közönségének, mely a mostani nagy helyiséget és épület egy részét az árvaháznak díjtalanul átengedni sziveskedett. A leghálásabb kegyelettel emlékszem meg néhai Nagym. Trefort vall. és közokt. miniszterrel, ki árvaházunkat nevelő intézeté emelve, megadta részére az államsegélyt s évente fokozta a szükséghez képest, valamint az épületek tanintézeté való átalakításához tetemes összegekkel járult. Szóval nála soha akkép nem kopogtattam, hogy kérésemet ne teljesítette volna intézetünk felvirágzására. Utóda, Nagym. Gr. Csáky miniszter, hasonló pártolásban kegyeskedik részesíteni intézetünket s Mált. Berzeviczy államtitkár ur is valódi jótévőnek nevezhető. Nagym. Gr. Széchenyi Pál volt ipar- és kereskedelemügyi miniszter szintén nagyon sokat tett intézetünk női ipar- és gazdasági iskolája átalakítása érdekében. Utóda Nagym. Baross miniszter átvette jóindulatát az évi segélyezés által. Szerencsések vagyunk Tisza Kálmán volt miniszterrel, Gr. Szapáry Gyula, Wekerle Sándor, Gr. Bethlen András miniszter ő Nagyméltóságait az árvaházunk nagy pártfogóiként tisztelni, kik kegyesek voltak különböző alkalmakkor hozzájuk benyújtott kéréseinket kedvezően elintézni. A világtörténelemben, társadalomban, családban nemes gondolkodású nők befolyása utólrhetlen, és ők valódi örangyaloknak nevezhetők. Az árvaház is dicsekedhetik Nagym. Tisza Kálmán személyében ily örangyallal, ki minden kinálkozó alkalomkor látható jelét adta intézetünk iránt gyakorolt jóindulatát nagy befolyásának, miért is Kézdi-Vásárhely diszpolgárnőjévé való kinevezésével tisztelte meg. Potsa József megyénk szeretett főispánja, báró Apor Gábor alispán, Sára Tamás árvaszéki elnök, Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő számtalan jelét adták árvaházunk iránti jóindulatuk és mély érdeklődésüknek.

Az elősoroltakból kitűnik, hogy a háromszék-megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet, Erzsébet királynő Ő Felsége, annak legmagasabb védnökségétől elkezdve, milyen széleskörű pártfogásban volt szerencsés részesülni, mire bizonyára érdemesíteni is kellett magát, de hogy mily mér-

tékben, azt megbírálni magamat hivatva nem érzem. Annuit azonban mindnyájunk nevében, kik az árvaháznak munkásai vagyunk, állithatok, miszerint minden körülmények közt a legcélszerűbb irányt igyekeztünk követni a helyi viszonyok tekintetbe vételével. Magam pedig több általános elismert kitűnő svájci árvaházat tekintetben meg tanulmányozás végett és felhasznál-tam intézetünk előnyére azt, mi részére célszerű volt. Mindezek után meg vagyok győződve, hogy ki magának a fáradságot veszi, árvaházunk bel-életével alaposan megismerkedni, meglepéssel fog onnan távozni.

Hogy azonban az árvaház nagy feladatának hova-tovább mind inkább megfeleljen, mindnyájunknak kitartó meleg érdeklődésre és a nemes ügy iránti tevékenységre van szükségünk. Bizonyítsa be a mostani fiatal nemzedék, hogy elődeihez hasonlóan humanusan tud érezni és cselekedni. Tündöklőnek e végett követésre méltó példaként az árvaház keletkezése óta buzgó tisztviselők és tagok, kik azt szerető gyermekeként tekintve, érte minden áldozatot meghoztak. Tiszteletbeli elnöke özv. Gr. Mikes Benedekné, özv. Potsa Jánosné, özv. Hankó Lászlóné alelnökök, néhai Demeter Sámuel, néhai Fejér Lukács és Fejér Antal pénztárnokok, Nagy Gábor, Erdélyi Károly titkárok, Hankó Iván, Vajna Károly jegyzők, Baló László gazda, tiszt. Székely János iskolaszéki elnök és annak tagjai, Torók Bálint és jelenben Dr. Bánffy Zsigmond vagyonkezelő bizottsági elnökök és a tagok. Nagy és elévülhetetlen érdemeket szereztek maguknak az árvaház létesítésének nagy munkájában annak bizottmányi tagjai. Bármennyire ohajtánám itten őket megnevezni, lehetetlennek válik ez idő szerint több mint 60 tagból a legbuzgóbbakat felemlíteni, mert ez annyi lenne, mint megbántani a többieket. Év-könyvünkben azonban neveik mind feltalálhatók, s én minden adandó alkalomkor szóval, átiratilag és hírlap útján nem mulasztottam el nekik köszönetemet nyilvánítani. Lelkiismeretük, a csalhatatlan ítélő bír, bizonyára egyenkint meg fogja az illetőket nevezni. Mindnyájunk legméltóbb elismerését és halálját vikták ki maguknak Nagy Károly derék igazgató és neje, kik nélkül meghusult volna minden törekvésünk, minden cselekedetünk, mit az árvaház alkotása óta tettünk, ha a Mindenható áldásként jó órában nem adta volna őket nekünk, kik példászerűen oldják meg nehéz feladatukat.

Mintán az elősoroltakban Isten segítségével a rendkívül kemény jeget megtörtött az árvaházunk létesítése, fentartása és fejlesztése által, a mostani és jövő nemzedéknek feladata vajmi könnyű leendő. Bizalommal kérem fel tehát mindnyájukat, hogy az árvaházat, melyet az igazi emberbaráti szeretet hozott létre, annak meglevél társak fenn az időknek rendén. Bizom benne, miszerint szavaim nemcsak a város lakóinak dicséretre méltó s áldozatkész női és polgári szívében fognak visszhangra találni, hanem remélem, hogy jövőre Kézdi-Vásárhely város viszonyai kedvezőbbé fejlődve, az eddigi csekély segéllyel jóval többel fognak az árvaház fentartásához járulni, mint kebeleben székelő olyan intézetért, mely minden tekintetben méltó pártolására.

Szilárd akarat, rendíthetetlen kitartás egyesített munkaerővel párosítva, képesek minden nehézséget legyőzni a kitűzött cél keresztülvitelére. Isten nevében ily értelemben indítom ismét utra kis sajkámat, mely 18 éven át folytonos közírték mellett tett nehéz utjai dacára mégis mindig kijelölt répparthoz vezetve, bizalomra gerjeszt, hogy jövőre újait mind biztosabban és több eredményel folytatva, többen több tevékeny taggal fog intézetünk boldogítására visszatérni. Bízva ezen jobb jövőben, a mai közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

T a n ü g y.

Értesítés.

A kézdívásárhelyi felsőnépiskolával kapcsolatos műasztalos tanműhely, melyet vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága kegyeskedett engedélyezni, szervezésének végső stadiumában állván, rövid idő alatt megnyílik.

Midőn ezt a t. szülőknek és érdeklődő közönségnek becses tudomására hozzuk, egyuttal azt is közhírre tesszük, hogy a felsőbb iskolai hatóság — tekintettel ama körülményre, miszerint a tanműhely felállítására az engedély csak a jelen iskolai év megnyitása után érkezett — beleegyezését adta, hogy a műasztalos tanműhelyünkbe lépni szándékozó tanulókat a jövő 1891. évi január 5-ig felvehessük; feltéve, hogy az illetők vagy a belépés, vagy az iskolai év második időszakának végén, azaz: husvétkor a már vége felé közeledő első időszak tanulmányából vizsgálatot tesznek.

A további felvételi feltételek: 12 évet betöltött életkor és 6 elemi osztály elvégzését tanúsító iskolai bizonyítvány s ép, egészséges testalkat.

A tandíj 4 frt; beiratási díj: 50 kr.

A tanulók a három évi rendszer és esetleg még egy évi rendkívüli tanfolyam alatt a felsőnépiskola elméleti tantárgyain kívül a műfara g á s é s e s z t e r g á l y o z á s s a l kapcsolatban tanulják az asztalos s á g o t; s ha kellő szorgalmat tanúsítva, elegendő képességet szereztek, a tanfolyam végén segédi munkakönyvet kapnak, s az ilyenek részére kilátásba van helyezve, hogy gyakornokokul az állami gép, vagon- és hajógyárakba való felvételük ki fog eszközöltetni.

Ajánljuk tanműhelyünket a t. szülők figyelmébe és a közönség rokonszenves támogatásába.

Kézdi-Vásárhelyt, 1890. decz. 8.

Az igazgatóság.

Külömfélék.

— Sepsiszentiványi Szentiványi Kázmér ur, a városunkban közszeretben álló m. kir. honvédszázados, — mint már említettük — Fogarasba az ottani zászlóaljhoz helyeztetett át. A derék ember távozásá fölött általános a sajnálkozás. Barátai és ismerősei ma este a Cserey-féle vendéglőben impozáns bucsu-estélyt tartanak, ezzel is kifejezést akarván adni azon általános szeretetnek és ragaszkodásnak, melylyel iránta viseltetnek s a melyet az ő szeretetreméltó egyéniségével annyira kiérdemelt. Nem adjuk fel a reményt, hogy egykor mint zászlóaljparancsnokot városunkban viszont üdvözölhetjük.

— A kézdívásárhelyi jótékony nőegyesület f. hó 6-án tartotta meg az őszi évad utolsó filirésteélyét. Közönség, daczára a sok igyekezettel összeállított változatos műsorának, közepes számmal jelent meg, ezuttal tudja az ég hányadikszor mutatván meg, hogy a fillirésteélyeknek nincs többé vonzó ingere. Sem kurta, sem hosszú programmal nem lehet már többé — úgy látszik — hódítani, a közönség közönye nem győzhető le. Különbösen azt is beszél-lik, hogy a megélőképezett anyósok bösz haragja okozta a közepes sikert, vagy tán a rettenetes idő, vagy mind a kettő, de az tény, hogy ez az előadás nem részesült a megérdemelt pártfogásban. A műsort Dobay János ur felolvasása nyitotta meg, melyet lapunk mai számában vesznek olvasóink. Ezután Czimbalmos Ferencz ur énekelt enekisérettel. Szép hangon előadott dala által a s ha-

fel a dolgot; hjah, de sokan vannak, kik nem így gondolkoznak!

Még sokat, nagyon sokat tudnék önöknek regélni azon csodabogarokról, mikkel a mai férfiek tele vannak, de e felolvasás szük kerete nem engedi meg, hogy a maga valóságában mutassam be a mai férfeket, s csupán egy rövid vázlatot adhatam; de ebből megérthette mindenki, hogy a férfi egy olyan szeszélyes lény, hogy annak kedvére soha semmit tenni nem lehet. Künn a világban mosolygó, udvarias, otthon meg önző és zsarnok; mindig azt képzeli, hogy ő áldozatot hozott, midőn a nőtlen élet függetlenségéről lemondva, megházasodott, s ezért azt követeli, hogy a nő is áldozza fel függetlenségét, áldozzon fel mindent, a mi neki kellemes, ne kívánjon férjén kívül másnak tetszeni, s elégedjék meg azon kis világgal, mit családnak neveznek, s csak ott legyen az ő boldogsága, hol férje van. Már, kérem, ez ismét nem egyéb, mint a legsötétebb önzés utálatos szüleménye. Az asszony egy szép virág, melynek színt és illatot a fény és világosság ad; ha e virágot egy sötét helyre elzárjuk: elhervad, elpusztul. A boldogság a leghatalmasabb női szépitőszert; ha azt akarjuk tehát, hogy feleségünk szép és bájos legyen, adjunk meg neki mindent, mit szíve, szépsége kíván, mert higyjék el, hogy egy kellemesen eltöltött bál még a családi életnek is bizonyos derült fényt kölcsönöz. Egy nő, ki jól kitánczolta magát, sokkal szeretetreméltóbb másnap, mint a ki ezalatt gyermekei számára harisnyát foltozott,

Szó a mi szó, ha a férfi csökönyös önzéséből valamit fel tud áldozni, a nő mindig hálás tud lenni, s ez a nemes érzés széppé és jóvá teszi őt, míg ellenben ha a férfi mindig a maga akaratát érvényesíti, ez a nő részéről ellentállást szül, s ezzel kész a háboru.

Tagadhatlan, hogy vannak jó férfiek is, kik kivételt képeznek s ezek közé tartozom jó magam is; de azért egy sincs, kibe a felsorolt hibák közül kisebb-nagyobb adag ne szorult volna. Én azt hiszem, hogy rossz nő nincs, csak rossz férfiek vannak, s hogy a nő rendes viszonyok között mindig olyan, minővé férje teszi.

Ti modern férfiek, ti krokodilusok, ti képmutató farizeusok, javítsátok magatokat s ne higgyétek azt, hogy e szép világ csupán értetek van teremtvé s hogy azt a kedves, bájos tüneményt, e szép világ legszebb alkotását, a nőt, csupán azért hozta létre a természet, hogy nektek főzzön, vasaljon, cselédekkel pöröljön, gyermekeket neveljen, töletek tünjön, szanvedjen, szeszélyeiteknek hódoljon, legyen aláztatós rabszolgátok. Jobb önként megadni mindent, mit a nő kíván, mert a mit a nő akar, azt ugys megkapja. Hivatkozhattok hatalmatokra, hanem azért künn a nagy világban s benn a családban mindig és minden időben csak egy akarat érvényesülhet — a nőé.

tást keltett. Selyei Tóth Albert ura „Légy” című monologot adta elő, melylyel már egyszer debütált. Nem bánta meg, a ki másodszer is meghallgatta. Jancsó Amál kisasszony egy Szerenádót adott elő zenekísérettel. Legszebb dicséret az a hatalmas tapsvihár, mely énekét kísérte. A zene darabok helyes betanítása, valamint a kitűnő vezetés Erdődi karmester urat dicséri. A műsor legérdekesebb pontját az élőképek képezék. Az anyós volt 4 képben kifigurázva, zajos derűtséget keltvén a közönségben. Az első kép, mely a műsoron „Zavartalan boldogság” cím alatt volt jelezve, egy kedves családi jelenetet ábrázolt, midőn az fju férj és a feleség czérnát gombolyítanak. A 2-ik képben: „Kigyó a paradicsomban”, már megjelent az anyós igazi anyósi ornatusban, ki aztán a házasságot szépen összeveszti, úgy, hogy a 3-ik képben a fiatal házaspár már válnak. A 4-ik kép aztán meghozza a kibékülést, az anyós meg eltávozik. A négy képhez egy rövid felolvasás adta meg a magyarázatot, mely a színpadok mögött adott elő. A negyedik kép után a felolvasás következő szavakkal búcsúzik el a közönségtől: „A görögtűz elfogyott, az anyós elpusztult, nincs több látni való. Isten önökkel! A jó ég mentse meg önöket az anyóstól.” Az élőképek természetesen rendkívüli derűtségben tartották a közönséget. A képek alakjait Selyei Tóth Albertné urnő (anyós), Jancsó Amál k. a. (feleség), Molnár Kálmán ur (férj) személyesítették ügyesen, kifejezésteljesen. Előadás után táncvizsga volt.

— **Politika a színházban.** A kolozsvári nemzeti színház mult pénteki ülésén óriási botrányt rendeztek a kolozsvári románok. „A valeni nász” című francia színművet adták, mely a román társadalmi és politikai viszonyokat mutogatja teljes hűséggel. A mikor fölhumizták a függőnyt, sikeitő zaj támadt az egész színházban. A páholyokból és karzatokról éles fütyök hangzottak s rettenetes kaoszussá zavarodtak e kiáltások: „Abczug!” „Le vele!” „Magyar lovagiasság!” A közönség magyar része éljenzéssel felelt e brutális tüntetésre. A fölhumizott függőnyt azonnal lebecsülték s a rendőrök kiválasztották a közönség soraiból azokat, a kik legjobban fütyöltek és ordítottak. A függőnyt rövid szünet után ismét fölhumizták, de akkor újra kitört a demonstráció. Csakhogy nem sokáig lármázhattak a román hazafiak, mert a rendőség közbevetette magát s Rádu János, Pap Romulusz és Nikor János egyetemi haligatokat kivezette a színházból. A darabon semmi sincs, ami bántathatná a román érzékenységet. A tüntetők fölültek „A valeni nász” veszett hírének, a mely a Tribuna székvárosából került hozzánk s utánozni akarták a szabeni patriótákat.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A helybeli jótékonykezletű nőegylet f. év decz. 6-án tartotta ez idényen utolsó fillérestélyét, melyen begyűlt belépti-díjból 18 frt 80 kr., felülfizetésből 3 frt 30 kr., összesen 22 frt 10 kr. Felülfizetési szívesek voltak a következők: Nagy Lajosné, Szabó Albert 40—40 krt. Mérey Tivadar 30 krt. Szabó Elekne, Nagy Ferencné szgy., Alberti Albert, ifj. Dávid Antal, Fejér Antal, Szenkovics Jenő 20—20 krt. Szentiványi Kázmér százados, Pongrácz Jánosné, id. Szűcs János, Konecz Sándor, Deák Árpád, Benkő István, Kiss Jenő, Kelemen Elek, Baka Mihály, Berbenze Alajos 10—10 krt. Fogadják a felülfizetők nőegyletünk nevében hálás köszönetünk kifejezését. Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1890. decz. 8. Kiss Károlyné nőegyleti pénztáros.

— **„A titokzatos hölgy”** című tárczáinkat lapunk jövő számában folytatjuk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Értékes, gyakorlatias alkalmi ajándékok: **Nyers selyemrost ruhákat** (egész selyem) 10 frt 50 kr-ért egy öltönyre, nemkülönben 14 frt 25 kr., 17 frt 50 kr., 21 frt 25 kr., 26 frt 25 kr. egész 29 frt 60 krig tükészen. Nem szükséges előbb mintát hozatni, mintán kész vagyok visszacsereelni nem tetszés esetén.

Fekete, fehér és színes selyem szövatinak postafordultával küldetnek **G. Henneberg** (cs. és k. udv. sz.) gyári raktár által Zürich. Levelekre 10 kr. bélyeg kell.

* E rovatban a jelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Hirdetések.

Sz. 3139. k. i.
1890.

Hirdetmény.

A kézdívásárhelyi iparhatóság és Kézdi járás főszolgabírósa mint I-ső foku iparhatóság mellé 1891-ik évre az iparhatósági megbízottak megválasztására határnapul kitűztetik mostani **december hó 15-ik napjának d. e. 9 órája és tart d. u. 4 óráig**, miről a választó jogosultak értesíttetnek és a választás kérésztülvitelére megjelenni felkérletnek.

K.-Vásárhely, 1880. decz. 9.

Bartók Károly,
polgármester.

Varga József,
főjegyző.

3791—1800.

Arverési hirdetmény.

Az orbai-járas közsegeiben a vadászati és halászati jogok haszonbérbeadása a jövő 1891 ik éven kezdődő 6 egymásután következő évre elhatároztatván s a bérbeadás eszközésével megbiztatván az árverés megtartására követhető határidőt tűzöm ki:

Folyó évi december hó 7-én d. e. 10 óráját **Barátos** község házához ezen körjegyzőséghez tartozó Barátos, Czofalva és Páké községeket illetőleg; d. u. 2 órakor **Tamásfalva** község házához ezen körjegyzőséghez tartozó Petőfalva, Telek, Szöröse és Tamásfalva községeket; 14-én d. e. 10 órakor **Zabola** község házához ezen községet és d. u.

2 órakor **Páva** község házához Páva községet; december 21-én d. e. 10 órakor **Zágon** község házához Zágon községet és d. u. 2 órakor **Papolz** község házához Papolz és Körös községet; december 27-én d. e. 10 órakor **Kovászna** község házához Kovászna községet és 28-án d. e. 10 óráig **Gelencze** község házához Gelencze és az Imecsfalvi körjegyzői csoportokhoz tartozó Haraly, Hilib és Imecsfalva községeket érdeklőleg.

Felhivom tehát bérelni szándékozókat, hogy a kitűzött időben és helyen kellő bálnatpénzzel állatva pontosan megjelenni sziveskedjenek.

Kovásznán, 1890. november hó 28-án.

Hollaky Attila,
főszolgabíró.

Szám 389. e. b.
1890.

Pályázat.

A Háromszékmegye területén hatóságilag szervezett erdőőri állások közül a kézdíszentléleki, baszkai és kecskés zsiroi betöltendő, melylyel 250, esetleg 300 forint évi illetmény jár.

Elnyerni óhajtok az 1879. évi erdőtvény 37. §-ában körülírt kellékeken kívül ép, erős testalkatról, jó látó és halló képességről is szóló hiteles bizonyítványokkal felszerelt s kellelőn bélyegzett folyamodványokat folyó évi december hó végéig nyujtsák be alólírt bizottsághoz.

Háromszékvármegye közigazgatási erdészeti bizottságának Seps-Szentgyörgyön 1890 december 2-án tartott üléséből.

Nagy Károly,
elnök.

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkeszti: **Brankovics György.**

Főmunkatárs: **Váradai Antal.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja” című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” XIII-ik évfolyamába lép az 1891-ik év első napjával. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezője, a magyar művelt családoknak e szellemi kincse, ujévi első számában **Jókai Mór**nak „Kétszer kettő negy” című regényét, **Benitzky-Bajza Lenkének** „Hasonló hasonlónak” című elbeszélést, **Lanka Gusztávnak** „A bőséges titka” című regényét, báró **Horvath Miklósnak** „A esel” című elbeszélést, **Tábori Robertnek** „Sylvia” című regényét, **Rudnyánszky Gyulának**, **Dalmady Győzőnek** költeményeit, **Brankovics Györgynek** „Az ajándékozás művészete” s **Váradai Antalnak** „A társadalom és a színház” című érdekes cikkeit kezdő közleni. A „Képes Családi Lapok”-at a fent nevezetti jeles írókon kívül még a következő neves írók és írók támogatják, mint munkatársak, ez évfolyamban:

Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Komócsy Lajos, Temérdek (Jeszzenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inczedy László, Palágyi Lajos, Erődi Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Mery Károly, Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Grosz Lajos, Csorba Palotay Ákos, Szandai Zénó stb. Benitzky Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lajza, Hevessy-Sikor Margit, V. Gaál Károli, Karlovsky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb. stb.

A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes heti lapok között a legelőkelőbb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden vállját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghevesebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja” című s havonként kétszer megjelenő divat-melléklete a legújabb divat-képeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná.

Regénymelléklete négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit. A „Képes Családi Lapok”-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, koezka- és ponttalányokkal és szórójejtvényekkel, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok” gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: éppen azért bizton számíthatunk minden honfi és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadónak mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget husz krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet vagy egy — kiadásában megjelent — regényt küld.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogadja „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.